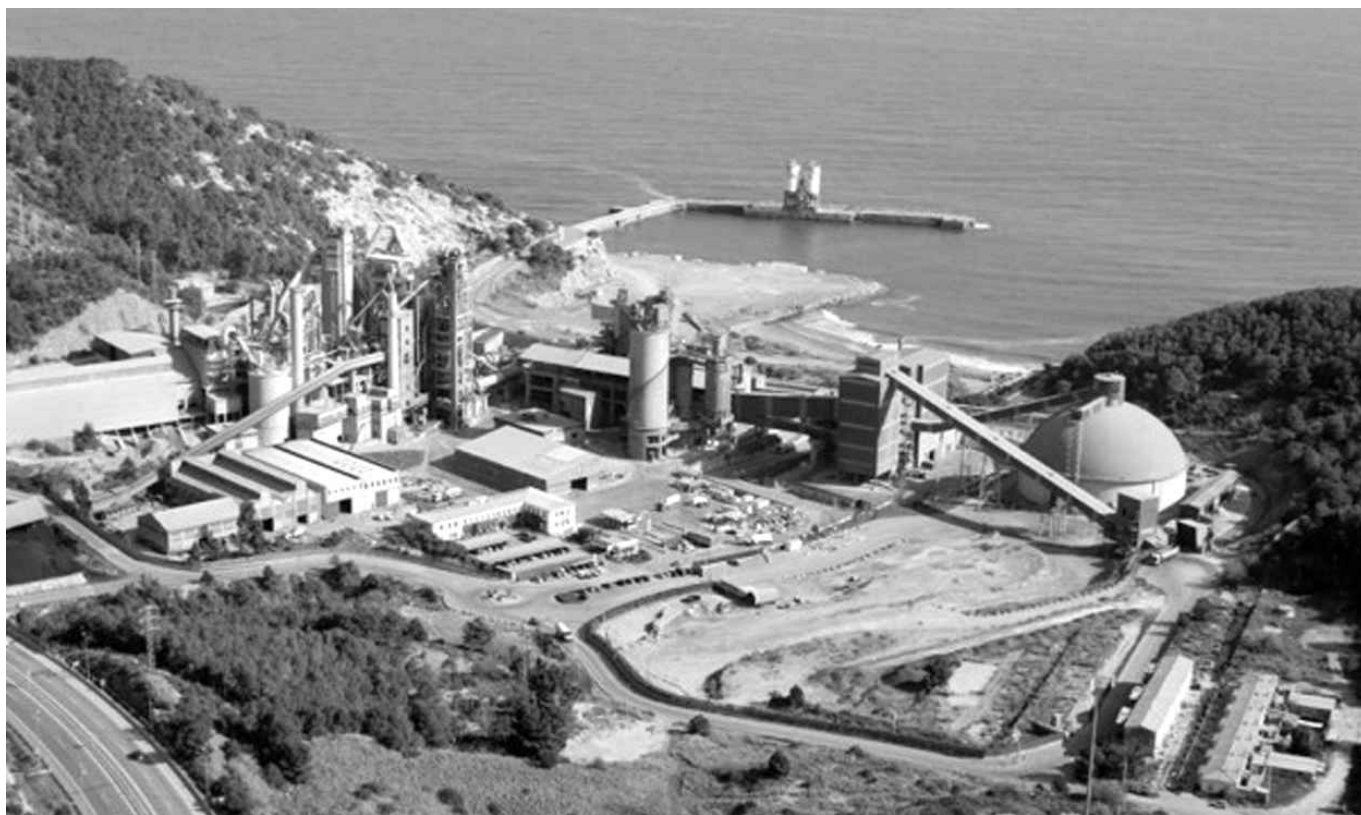

Les cimenteres cremen residus urbans

Les cimenteres de Vallcarca a Sitges i de Sta. Margarida i els Monjos, com bona part de les cimenteres catalanes, estan cremant des de fa temps Combustible Derivat de Residus (CDR), que no és altra cosa que la part que queda dels residus sòlids urbans, després de fer la separació en planta de la fracció "resta": una barreja de restes d'envasos, paper, adhesius, teles, etc., amb bona part de matèria orgànica.

Els CDR s'incineren en el forn d'aquestes cimenteres, situades al costat mateix de la població, i s'hi cremen també molts altres residus, com llots de depuradora, farines càrniques, llots industrials, etc. Com és conegut, la matèria no es destrueix, només es transforma, en aquest cas en fums molt tòxics i en cendres altament contaminades.

Aquesta pràctica, que permet un gran estalvi de costos a les cimenteres, comporta riscos molt greus per a la salut humana. Els filtres de les xemeneies, per nous que siguin, no poden retenir les partícules més petites ni els gasos, on es troben compostos com les dioxines i els furans, extremadament tòxics i cancerígens. A més, en els forns es produeixen condicions molt variables que donen lloc a centenars de compostos químics diferents, molts d'ells d'efectes totalment desconeguts.

(segueix a la pàgina 3)

Catalunya fa tard

Catalunya fa tard en la gestió dels espais que conformen la Xarxa Natura. La lentitud a posar en solfa els projectes relacionats en el medi natural de l'anterior govern de la Generalitat i la paràlisi o retrocés que mostra l'actual, en els aspectes de protecció del medi natural ha donat peu que el govern espanyol, a través del MARM (Ministerio de Medio Ambiente y Medio Rural y Marino), prengué el toro per les banyes i s'apropriés del dret de gestionar el medi natural del nostre país.

El Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí ha sotmès a informació pública un esborrany pel qual es declaren les Zones d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) a les zones marítimes de l'estat espanyol.

La Llei (estatal) del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat (2007) estableix que els espais del territori "nacional" i de les aigües marítimes sota sobirania o jurisdicció "nacional" més adequats seran declarades com a ZEPA. Per altra banda, la Llei de Protecció del Medi Marí atribueix a l'Administració General de l'Estat la declaració i gestió de les zones especials de conservació i les Zones d'Especial Protecció per a les Aus al medi marí. Mentrestant, a Catalunya, tenim bloquejada una llei pròpia del patrimoni natural i uns pla de gestió de l'espai PEIN de les Costes del Garraf. I ara, què?

Per acabar, una curiositat: La proposta del MARM a la costa vilanovina té una cosa bona, considera l'espai protegit tot l'espai marí des de la pròpia línia de costa, en canvi l'espai ZEPA de la xarxa natura 2000 no té en compte aquest aspecte. La part incomprensible i sospitosa és que la proposta del MARM exclou la costa de Cubelles de l'àrea ZEPA. ¿Serà perquè no cal protegir les oques de la desembocadura del Foix, o perquè puguin acabar de cimentar el seu litoral amb la construcció del port?

apmavng@gmail.com

Sumari

Portada: <i>Les cimiteres cremen residus urbans</i>	1
Editorial: <i>Catalunya fa tard</i>	2
Contaminació:	
<i>La incineració de residus a les cimiteres</i>	3
El nostre medi:	
<i>El Pla de Gestió Costes del Garraf</i>	4
<i>La necessitat de recuperar les dunes a les platges</i>	5
El Tema:	
APMA també demana el tancament de la Nuclear d'Ascó	6-7
Col·laboracions:	
<i>La fam i la planificació de la crisi alimentària</i>	8
<i>Cubelles, tot un món</i>	9
Recomanacions	
Wikipedra: les barraques de pedra seca a internet	10
Breus	11
Breus, Agenda, El Moniato	12

La Veu del Mussol 22, novembre 2011

Edita: Grupació per a la Protecció del Medi Ambient
Ateneu Vilanoví, Plaça Llarga, 19
Vilanova i la Geltrú
web: <http://www.arctia.net/apma>
c/e: apmavng@gmail.com

Equip de redacció: Xavier Roset, Hèctor Galvany,
Jaume Marsé,

Fotos: Redacció i autors dels articles

Tiratge: 300 exemplars

Impressió digital: Padisgraf

La redacció d'aquest butlletí no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

La incineració de residus a les cimiteres

A l'APMA treballem contra la incineració de residus a la cimitera de Vallcarca (Sitges), un fet greu que ha passat gairebé desapercebut per l'opacitat i manca de responsabilitat amb què han actuat les diferents administracions. També ens hem adherit a la plataforma que s'ha constituït al Penedès per lluitar contra la incineració de residus a la cimitera de Sta. Margarida i els Monjos, i ens estem coordinant amb les diverses entitats que s'oposen a la incineració de residus a les cimiteres catalanes i arreu de l'estat.

Així doncs, i per la porta del darrera, la Generalitat, amb el vistiplau dels ajuntaments implicats, ha transformat les cimiteres en incineradores encobertes, sense informar a la població.

En aquests moments estem contactant amb d'altres entitats de la comarca i recopilem informació sobre la situació administrativa de les autoritzacions, per veure com podem aturar aquesta pràctica inadmissible, que ens afecta de tant a prop. La informació que hem obtingut fins al moment és aquesta:

La cimitera de Vallcarca al municipi de Sitges, de l'empresa UNILAND, disposa d'autorització des del

20 d'octubre de 2009 per cremar 35.000 tones anuals de Combustible Derivat de Residus i altres residus com ara fangs secs de depuradora (50.000 t/any) i farines càrniques (40.000 t/any). Posteriorment se'ls ha permès tractar residus industrials com ara llots de paperera, llots de clarificació d'aigua i residus de materials ceràmics.

La cimitera de Santa Margarida i els Monjos, també d'UNILAND, disposa des del 3 de juny de 2010 d'autorització per cremar residus de la fracció resta de residus sòlids urbans (90.000 t/any) i fangs secs de depuradora (50.000 t/any), a més d'altres residus.

Des d'aquí demanem la col·laboració de tothom qui vulgui formar part de la comissió de treball per lluitar contra la incineració de residus a les cimiteres, i concretament a la cimitera de Vallcarca, situada a 3 km del nucli urbà de Sitges i a 8 Km del de Vilanova.

Altres fonts d'informació:

http://www.fundacioncema.org/Uploads/docs/ACT_Rec_Val.pdf

Comissió Incineració Cimiteres

Com si no en tinguéssim prou amb l'impacte de les pedreres, ara ens ve l'amenaça de la incineració de residus urbans a les cimiteres.

El Pla de Gestió Costes del Garraf

El procés d'elaboració d'un Pla de Gestió de l'espai PEIN Costes del Garraf engegat per l'anterior govern (tripartit) de la Generalitat ha estat interromput inexplicablement per l'actual govern de CIU. L'actual govern no han donat cap mena d'explicació a les persones i entitats que van respondre a la crida feta pels tècnics del Departament de Medi Ambient i que van col·laborar en la primera redacció del Pla.

APMA va participar amb moltes ganes i il·lusió en aquest projecte, que es va iniciar al mes d'octubre de 2010. Com nosaltres van participar institucions governamentals i altres entitats, com la Talaia i les confraries de pescadors, de forma molt positiva, totes elles van dedicar temps, treball, esforços i recursos.

La Llei de la biodiversitat i el patrimoni natural també ha quedat arraconada inexplicablement.

L'avantprojecte d'aquesta norma va estar a informació pública des del maig de 2010. Aquesta Llei ha de permetre, d'una banda, donar compliment a les obligacions emanades de la normativa estatal (Llei 42/2007, de la biodiversitat i el patrimoni natural), les directives comunitàries i els tractats i convenis internacionals i, de l'altra, que els poders públics disposin d'instruments que siguin eficaços i capaços d'adaptar-se a la nova situació, sempre amb la finalitat última de complir amb el nostre deure i compromís de participar en la conservació de la diversitat biològica i el patrimoni natural a escala global.

La decisió d'interrompre aquests projectes engegats de gestió dels espais naturals protegits respon, efectivament, a una política on el medi ambient passa a la cua de tots els objectius i és objecte de retallades escandaloses. Tot i que, si tenim en compte els recursos esmerçats en aquests projectes, el fet de interrompre'ls constitueix també una forma de malversació de fons públics.

L'APMA ens preguntem quin paper hi juga el Consorci dels Colls i Miralpeix - Costa del Garraf en aquest retrocés de la política ambiental. ¿Des d'aquesta institució s'ha fet alguna queixa al govern per la interrupció sense explicacions del procés de creació del Pla de Gestió de les Costes del Garraf? Temo que no ho sabrem mai, ja que el Consell Consultiu del Consorci continua sense constituir-se al cap de cinc anys d'haver-se creat el Consorci. Cinc anys sense complir-se el seu reglament, que podia garantir la participació ciutadana i podia donar compliment al Conveni sobre l'accés a la informació, la participació ciutadana en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, fet a Aarhus (Dinamarca), el 25 de juny de 1998, ratificat per Espanya mitjançant instrument de 15 de desembre de 2004 i en vigor des del 29 de març de 2005.

Jaume Marsé Ferrer

La necessitat de recuperar les dunes a les platges

Recuperació dunar de la platja llarga de Vilanova i la Geltrú iniciada de forma natural els darrers anys.

S'arriba tard?

Les dunes litorals, en el seu sentit funcional, són la reserva de la sorra de les platges, configuren la seva continuació i constitueixen un dipòsit de materials enfront els grans temporals marins. De fet són una assegurança de continuïtat de les platges. Les poques platges que encara conserven una bona formació dunar disposen d'un regulador ambiental que a més de garantir el correcte funcionament dels ecosistemes litorals, garanteixen els espais de bany dels municipis costaners.

Suprimir les dunes per recuperar territori edificable, o aprofitar la seva sorra en altres afers ha comportat durant les darreres dècades la destrucció d'un sistema que necessitem. El sector de població que utilitza les platges representa un percentatge molt important de la indústria turística, demandant dels espais de sorra per als banyistes. Així doncs, per assegurar un lloc sec per a les persones usuàries de les platges és essencial disposar de les reserves de sorra de les dunes.

La subtracció de sorra dels fons marins per reparar les platges que s'han quedat sense després d'una marinada, a més de ser caríssimes, no solucionen el problema i malmeten irreversiblement els ecosistemes bentònics. La neteja mecànica generalitzada a tota

la superfície de la platja no dóna possibilitats al desenvolupament de les espècies vegetals i animals necessàries. Cal aplicar formes de neteja zonal que preservin els espais vitals per al desenvolupament dels ecosistemes.

Després de moltíssims anys de malmetre les dunes litorals, per fi, i segurament degut les amenaces del canvi climàtic, apareix un corrent favorable per recuperar les dunes perdudes. Iniciatives proposades per diferents grups ecologistes a distintes poblacions amb l'esforç dels ajuntaments que han entès que calen mesures correctores per conservar les seves platges: Vandellós, Torredembarra, Gavà, Castelló d'Empúries, per citar algunes poblacions que s'han ocupat en la recuperació dunar fent una aposta intel·ligent per la bona salut litoral, ens serveixen d'exemple.

Volem imaginar, com a agrupació per a la protecció del medi ambient, situada a la costa mediterrània entre mig de Barcelona i Tarragona que la nostra ciutat bé es podria afegir a la tímida però persistent llista de convençuts que ja estan recuperant les dunes. I per no arribar tard, recuperar les de la platja del Far, Ribes Roges i Adarró i garantir la continuïtat iniciada a la Platja llarga.

APMA també demana el tancament de la Nuclear d'Ascó

Unes 400 persones van ocupar el passat 18 de setembre la Plaça de Sant Jaume convocades per Tanquem Les Nuclears per demanar que el Govern espanyol no permetés la renovació automàtica de la llicència d'Ascó, i per demanar a la classe política de Catalunya que s'impliqués en aquesta demanda en defensa del medi ambient i la salut de la població.

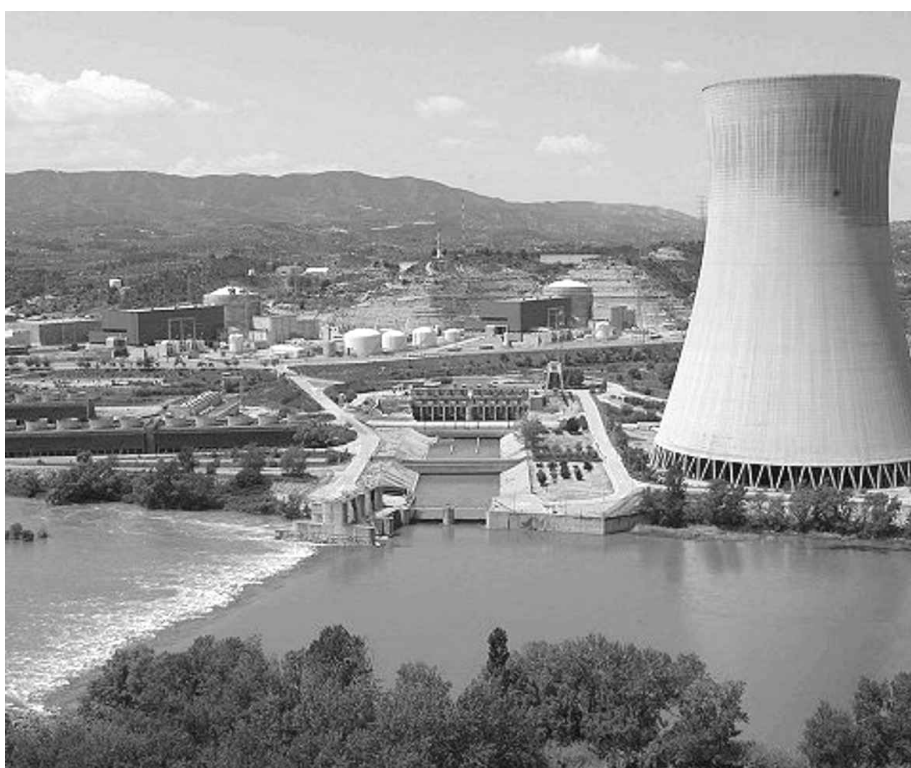
La concentració responia a la crida contra l'allargament del permís de funcionament de la central nuclear d'Ascó per un període de 10 anys, és a dir, fins al més d'octubre de l'any 2021. L'acte ha estat part del la campanya de recollida d'adhesions a un manifest demanant que no s'allargui la llicència a Ascó al que ja han donat suport més de 450 entitats de base, entre les quals hi ha l'APMA. I que constatem que no ens han fet cap mena de cas

Ascó ha acumulat gairebé un centenar de problemes de funcionament en els darrers 4 anys. El 26 de novembre de 2007 va tenir una fuga massiva de radioactivitat que va contaminar l'entorn, arribant fins la costa. La direcció de la central i el Consell de Seguretat Nuclear (l'organisme que, teòricament, hauria de vetllar per protegir la població dels perills radioactius) van amagar la fuga radioactiva i la contaminació durant més de 4 mesos, fins que l'organització Greenpeace va rebre la denúncia dels propis treballadors d'Ascó i ho va dir públicament.

Ascó ha generat fins l'any 2009, a més del combustible gastat que guarda a les seves piscines, més de 22.000 bidons radioactius d'entre 180 i 1300 litres de capacitat. La incineració de bidons com aquests va ser el que va provocar l'accident nuclear de Marcoule, a França. Un accident ple d'interrogants que ha permès descobrir que els residus radioactius també s'incineren, i que una part de la seva radioactivitat es dispersa "legalment" per l'atmosfera.

La nuclear d'Ascó està construïda sobre un terreny inestable, el que augmenta el perill que representa.

Malgrat tot això, el passat 29 de juliol, el Consell de Seguretat Nuclear (CSN) va emetre un informe en el que s'establien un total de nou límits o condicions per a l'operació d'Ascó, però que regalava als seus propietaris un marge de temps superior a un any per aplicar-les; en el mateix informe també s'assenyalen 17 instruccions tècniques complementaries que s'han

d'aplicar, però que, curiosament, s'ajornaven per després d'haver obtingut l'autorització de funcionament. Aquesta situació seria inadmissible aplicada a la sanitat d'un restaurant o d'un bar, o al funcionament d'un vehicle, a la seguretat d'un edifici, però és norma per a la indústria nuclear. Va ser una situació d'aquest tipus la que va portar a l'accident nuclear de Vandellòs 1, al 1989, del que el passat 29 d'octubre es van complir 22 anys.

Ara fa vuit mesos que al Japó es van patir les conseqüències d'aquesta irracionalitat: els informes que advertien de que les centrals nuclears eren vulnerables davant un terratrèmol van ser guardats als calaixos, ja que el silenci és la condició del poder.

Les conseqüències d'això són ara evidents: una fuga radioactiva que, a hores d'avui, encara no se sap quan acabarà; desplaçaments massius de milers de persones, contaminació radioactiva a milers de quilòmetres, afectant l'aire, l'aigua i els aliments, incrementant en progressió futura les probabilitats de contraure tot tipus de malalties derivades de l'exposició indirecta a baixes dosis de radiació.

L'única finalitat de mantenir Ascó funcionant és el lucre. Un lucre que amaga que l'electricitat que produeix Ascó es pot substituir per la que generen altres tecnologies que ja funcionen, i que no són tan perilloses ni tan contaminants, tecnologies com centrals de cogeneració amb gas, hidràuliques, eòliques, solars o geotèrmiques.

Els concentrats i les persones i entitats que donen suport a la campanya han demanat a la classe política de Catalunya, tan reivindicativa en molts altres temes, que manifesti coherència davant un fet com aquest, que afecta a la salut i al medi ambient, ultrapassant fronteres polítiques i geogràfiques; també que el govern de l'Estat que no segueixi les ordres de les companyies elèctriques, i no autoritzi la pròrroga del funcionament d'Ascó.

Els concentrats i les persones i entitats que donen suport a la campanya exigeixen que les persones elegides democràticament compleixin la seva funció, que és vetllar per la vida i la salut de tothom, i no seguir les instruccions dels empresaris i beneficiats per l'energia nuclear.

Per desgràcia, l'Associació Nuclear Ascó-Vandellòs II ha rebut ja l'ordre del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç renovant l'Autorització d'Explotació de les centrals nuclears d'Ascó 1 i 2 per un període de deu anys més.

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha considerat en la seva decisió l'informe favorable emès pel Consell de Seguretat Nuclear basat en el manteniment del nivell adequat de seguretat per continuar la seva operació i la comprovació del correcte funcionament de la central.

Què significa l'allargament de la vida de les nuclears que tenim a Catalunya?

Simplement significa que es vol permetre que les empreses propietàries de les nuclears catalanes puguin continuar embutxacant-se uns beneficis 'caiguts del cel' de més d'un milió i mig d'euros, diaris! O, dit d'una altra manera, l'abocament de 200.000 Becquerels (Bq) de radioactivitat (1 Bq equival a 1 desintegració per segon) a l'aire i a l'aigua per cada Euro de benefici, cada dia, fins a la fi de l'any 2030, quan hauran abocat, pel cap baix, 3.500 bilions de Becquerels de radioactivitat a l'aire i a l'aigua i hauran produït 1.300 t de residus radioactius, que s'hauran de vetllar durant milers d'anys. I qui pagarà tot això? La ciutadania actual i futura, amb la seva salut i la seva butxaca.

Els propietaris de les nuclears, mentrestant, s'hauran omplert les butxaques amb els diners generats per la venda d'una energia elèctrica bruta i a uns preus establerts per un mercat les condicions del qual afavoreixen descaradament les tecnologies de generació fòssils i nuclears i per un govern (què és qui regula les condicions del mercat) que està al servei dels oligopolis elèctrics i no pas al servei de la ciutadania.

APMA pel tancament de les nuclears

La fam i la planificació de la crisi alimentària

Tots sabem que Àfrica és un dels continents on més escassetat de recursos hi ha, bàsicament la vida sobretot al sud del continent es basa en l'agricultura i la ramaderia. Actualment s'està donant un canvi climàtic que està provocant un fort impacte en l'agricultura Africana i això fa preveure un temps de greu crisi alimentària.

Les grans corporacions econòmiques del món estan invertint diners dins l'àmbit de l'agricultura Africana. La idea que ens volen fer creure és que salvaran l'Àfrica de la crisi plantant llavors transgèniques que augmentarien la producció durant els primers anys i podrien resistir molt millor les condicions climàtiques, però la realitat és un altra, perquè millorarien la situació d'Àfrica durant uns anys però després les condicions serien més precàries a causa de la dependència a les llavors transgèniques proporcionades per aquests inversors.

Els productes transgènics no només són perjudicials per a la salut humana, que poden causar efectes adversos després de la consumició en un termini de temps, també són perjudicials per a la terra perquè després d'uns anys de conrear-la amb aquestes llavors modificades genèticament provoquen la seva infertilitat i és molt difícil recuperar-la, és increïble com s'arriba a malmetre el sòl en poc mes de tres anys.

Junt amb l'agricultura, cauria també la ramaderia i, com a conseqüència, l'economia dels països més febles. Aquestes tecnologies patentades estan destinades a concentrar el poder de les corporacions, elevar els preus, bloquejar la investigació independent i erosionar els drets del poble africà.

Sembla que el problema de l'Àfrica es podria solucionar prioritant els horts de propietat privada, fomentant alguns aliments silvestres que tenen resistència als canvis climàtics i prioritant les varietats tradicionals que són el producte principal per a la subsistència, i que podria aconseguir-se canviant les dates de plantació, escollint varietats amb diferents duracions de creixements

i canviant les rotacions. Però tot plegat no interessa als explotadors privats instal·lats a l'Àfrica.

A Espanya també patim l'acció de les multinacionals i els transgènics, el govern Espanyol va aprovar el cultiu dels transgènics i en l'actualitat Espanya es l'estat de la Unió Europea que cultiva major superfície de transgènics a gran escala. Greenpeace revela que només a l'any 2006 es van cultivar unes 53.000 hectàrees de blat modificat.

No podem permetre que aquestes multinacionals controlin el mercat alimentari, per això hem d'optar per a eradicar-ho ara perquè no es segueixi expandint. Caldria prioritzar que cada municipi es declarés **"municipi lliure de transgènics"** així en teoria no ens hauríem de preocupar si la verdura que comprem prové d'una llavor transgènica.

Mentrestant ens veiem obligats a posar-nos a la defensiva, procurant de mirar bé quin són els aliments que comprem si no volem que aquests ens afectin la salut. Si no comprem els aliments de les grans corporacions, aquestes tindran pèrdua de diners i deixaran de posar en joc la salut de tota la humanitat, almenys en el sector de l'alimentació. Atenció també a quins són els partits polítics que accepten aquestes llavors. Les noves tecnologies són bones per a moltes coses però mai hi haurà un conreu, una llavor, una alimentació o una vida millor que la natural.

Oriol

Cubelles, tot un món

Recentment hem pogut llegir la notícia que, després d'una tramitació de fins a nou anys de durada, la Generalitat ha donat el vistiplau per tirar endavant el projecte de port esportiu de Cubelles. És important saber que l'Ajuntament és l'impulsor del projecte i que inicialment es va parlar d'un cost aproximat de 15 milions d'euros.

L'aprovació del pla era el darrer pas exigít per Ports de la Generalitat per atorgar la concessió a Grup Marítim Metropolità que ja disposa de l'autorització d'obres per part de l'Estat espanyol. La Generalitat haurà de fer efectiva la concessió a l'empresa constructora, pas previ obligat a la iniciació de les obres de l'equipament.

Les preguntes que ens fem són: Per a qui es farà aquesta inversió? Per la gent de Cubelles? No seria bo una bona retallada d'aquests milions d'euros per tal de no haver de retallar la sanitat i l'educació del país?

Per altra banda, els costos ambientals que representen les obres portuàries i que actuen com a barrera que trenca la dinàmica del transport de la sorra de ponent cap a llevant, qui els pagarà? A més, els efectes de les obres i l'augment del trànsit marítim afectaran d'una manera directa sobre els ecosistemes marins, sobretot els hàbitats dels alguers de *Posidonia oceanica* (protegits per llei). Els danys poden ser incalculables. Qui ho pagarà tot això?

Cubelles té un dels passeigs marítims més durs de tota la costa, quan el van fer no van deixar res que recordés els antics aiguamolls. Definitivament,

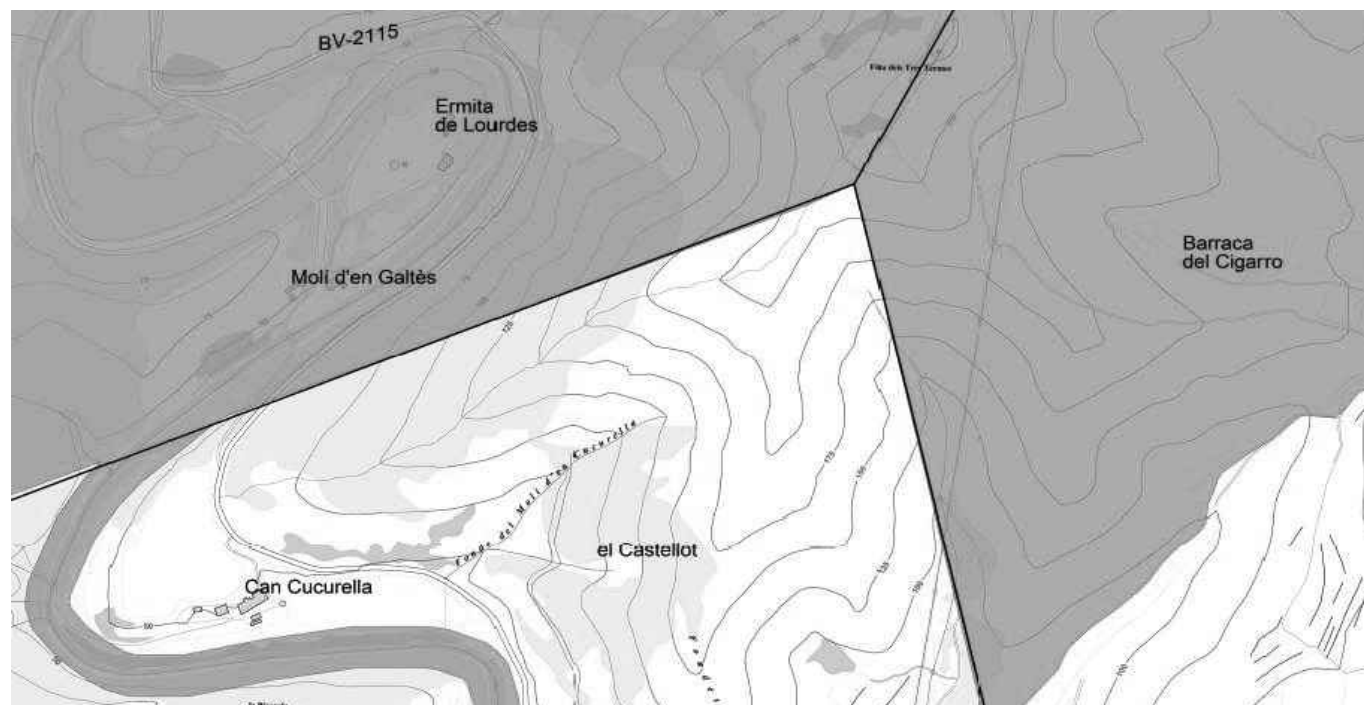
un desastre urbanístic. Però, és clar, aquí ja li van treure tot el suc, ara calia trobar nous espais urbanitzables.

A l'any 2009, l'Ajuntament de Cubelles va iniciar la revisió del seu Pla d'Ordenació Urbana, amb una campanya de participació ciutadana que ratllava la paròdia i que va acabar en res. No es va fer la revisió.

Des de la nostra entitat vam demanar participar, primer volíem veure la documentació i se'ns va negar. De tota manera el port esportiu no devia ser un tema que es tractés en els debats ciutadans. I, també, ens preguntem com es va aprovar un port que no estava previst en el Pla Urbanístic vigent.

Si l'Ajuntament de Cubelles vol fer alguna cosa a favor del seu poble que comenci posant-se al dia en la preservació del seu territori. Com pot ser que l'Ermita de Lourdes i el molí d'en Galtés estiguin dins del PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural) pel fet de ser de Torrelles de Foix, que la pujada de la Talaia també estigui dins del PEIN pel fet de ser a Vilanova i la Geltrú, en canvi, el fondo i el Molí de Can Cucurella, el Castellot no estiguin dins del PEIN perquè són al terme municipal de Cubelles.

Cubelles no ha de créixer més. Encara que la seva alcaldessa, Mònica Miquel, ens vulgui fer empassar rodes de molí fent-nos creure que el creixement sostingut tingui alguna cosa a veure amb la sostenibilitat (en paraules seves pronunciades al Fòrum Econòmic i Social del Garraf, celebrat a VNG a finals de setembre).

Plànol del PEIN, en gris.

Jaume Marsé Ferrer

WIKIPEDRA: les barraques de pedra seca a internet

Què és la Wikipedra?

<http://wikipedra.catpaisatge.net/>

Wikipedra és un espai web 2.0 sobre les barraques i cabanes de pedra seca de Catalunya. El projecte està desenvolupat per l'Observatori del Paisatge i hi col·labora l'associació Drac Verd, entre altres entitats que vetllen pel patrimoni de la pedra seca a Catalunya. Podeu consultar les barraques o cabanes existents als diferents paisatges de Catalunya i a cada municipi, a través de mapes, fitxes, fotografies i croquis.

Podeu introduir noves barraques i cabanes que conegueu, que seran validades per l'associació Drac Verd, i posteriorment publicades al web.

La construcció amb pedra seca es pot definir com una manera d'aixecar parets sense utilitzar morter (com ara sorra, aigua o ciment) o qualsevol altre element d'unió (terra) que pugui lligar les pedres entre si assegurant-ne la solidesa de l'estructura. Aquesta tècnica de construcció s'utilitza per a la realització, d'una banda, de parets exteriors i, d'altra, de parets d'habitacles rurals.

La cultura de la pedra seca ha generat i modelat un dels paisatges més freqüents, comuns i alhora espectaculars i significatius dels Països Catalans i de la Mediterrània, i constitueix l'expressió eminent de la simbiosi de la Natura i l'Home.

Les tècniques de la pedra seca han permès i permeten habilitar els territoris per a l'agricultura, ramaderia i silvicultura amb el mínim de recursos, amb el màxim

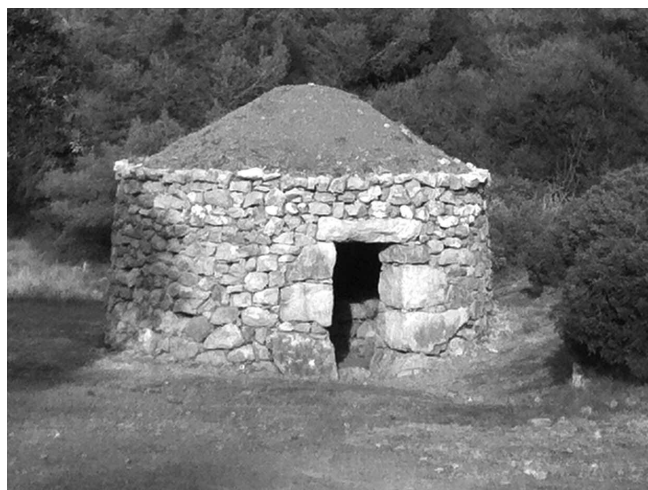
Mulassa situada a la muntanya de la Vila prop del fondo del Padruell

d'eficiència, amb respecte pel medi ambient i de forma sostenible. Es podria considerar la construcció en pedra seca com el paradigma de la sostenibilitat.

El patrimoni de la pedra seca constitueix un actiu cultural de primera magnitud i un potencial mediambiental i econòmic important lligat tant a la producció agrícola, ramadera o silvícola com al mercat del turisme cultural.

Podeu obtenir més informació sobre els paisatges de la pedra seca a Catalunya al Dossier de paisatges de la pedra seca elaborat per l'Observatori del Paisatge de Catalunya (<http://www.catpaisatge.net/cat/>).

Jaume Marsé

Mulassa afectada per les obres de la C-15, traslladada i reconstruïda prop del castell d'Olièrdola.

La mulassa afectada per les obres en la seva ubicació original, abans del trasllat.

Basses per amfibis

Recents estudis realitzats per investigadors de tot el món posen de relleu l'extinció global que sofreixen els amfibis. Aquestes espècies són, a dia d'avui, les més amenaçades del planeta, per damunt d'aus i mamífers. Aquest és una problemàtica greu per l'equilibri de les espècies, que porta sovint a extincions locals i totals de les poblacions d'amfibis. Cal actuar per evitar aquestes nefastes conseqüències, i la manera de fer-ho no està sotmesa a grans projectes i si a actuacions senzilles a l'abast de molta gent, particulars propietaris i grups naturalistes.

Pensem que des de Vilanova i la Geltrú es pot fer una aportació al respecte i, seguint l'exemple d'altres llocs, potenciar i ajudar en dur a terme petites aportacions, que assegurin la permanència dels amfibis al nostre territori. Per aconseguir-ho caldrà fomentar la instal·lació de punts d'aigua permanent i per això hem iniciat una campanya a l'entorn de Vilanova i la Geltrú. Si us interessa participar podeu adreçar-vos a: apmavng@gmail.com

AGENDA

Calendari de reunions generals de l'APMA

Dies: 14-12, 11-1, 8-2, 7-3, 11-4, 9-5, 6-6

Hora: 2/4 de 8 del vespre.

Lloc: Ateneu Vilanoví, Plaça Llarga, 19,
sala de reunions

El moniato

La Sra. **Marisa Xandri Pujol**, del PP, es mereix, més que un moniato, una patata per les seves paraules nècies pronunciades al Parlament el passat 6 de juliol. Entre d'altres bajanades, va dir:

"Els mamífers placentaris van acabar per destruir els marsupials...".

El dia 6 de juliol, el grup ICV va presentar al Ple del Parlament una Proposició de Llei de la Biodiversitat i el Patrimoni Natural de Catalunya. Aquesta llei va començar a gestar-se durant el Govern tripartit des del Departament de Medi Ambient i Habitatge. Es va elaborar a partir d'un procés de participació ciutadana, on entitats de tot el país varen fer propostes en relació a la biodiversitat i el patrimoni natural.

El PP i CIU varen presentar esmenes a la totalitat i varen impedir que la Llei prosperés i es pogués debatre en comissió per fer-hi les esmenes pertinents. La intervenció de la Sra. Xandri del PP és de jutjat de guàrdia, plena de contradiccions i falsedats, per arribar a blasmar de qui defensa la protecció de la biodiversitat i va arribar a defensar la bondat de l'extinció de les espècies i la pèrdua de biodiversitat com una cosa natural i bona. En definitiva, una intervenció d'un baix nivell cultural i científic, i d'una evident manca de rigor.

Per altra banda és just lloar la intervenció de Joan Boada en la seva defensa de la proposició de la Llei. És recomanable la seva lectura. Va acabar dient: vostès, d'aquesta la seva pràctica, que és una pràctica conservadora i de dretes, que és ben legítima, volen desregular tot allò que ha costat tant regular i que ha fet que el país pugui avançar en aquest equilibri entre ecologia i economia, que ara vostès no hi creuen.

<http://www.parlament.cat/activitat/dspcp/09p020.pdf> (pàg. 80-93)

<http://www.canalparlament.cat/>